

der næst til Spørgsmaalet om Uddannelsen af Officererne til Skibene. Dette er et Spørgsmaal, der har været aktuelt herhjemme i den senere Tid. Dér maa jeg dog sige, at Uddannelsen af Søfolk efter min Mening skulde begynde betydeligt længere nede end dér, hvor den nu begynder. Det var Tanken, at den skulde begynde længere nede for at trække Folk til Søfarten. Man faar ikke let unge Folk til at gaa til Søs nu, som har Mod og Kraft paa Livet. Man kan faa dem til at sejle til England med en Kuldamer og tilbage igen og maaske een Gang til; men naar de saa kommer tilbage igen, saa er Illusionerne bristet, og saa gaar mange af dem, som der er noget rigtigt ved, og som man kunde ønske at beholde, som maaske er gaaet ud fra en højere Skole, i Land og kommer aldrig mere tilbage, og man beholder saa kun dem, der ikke kan finde noget andet, de bliver ved Søfarten. Det var det, der førte til Forsøget paa at skabe Skoleskibet „Viking“ og derigennem skaffe noget, der kunde lokke de unge derved, at de fik Lejlighed til at komme ud i den store Verden, til Australien eller Sydamerika, med et stort Sejlskib med 4 Master. Og det lykkedes ogsaa at faa en Mængde unge Mennesker ud med det Skib; de sejlede Verden rundt flere Gange med det til alle mulige Havne. Men Foretagendet kunde ikke bære sig. Det var private Folk, der havde skaffet Pengene til Skibet, det var maaske for stort, for dyrt, og man havde ogsaa ventet langt mere Støtte baade fra Nationen og fra Autoriteterne, end man fik. Man kom da til det Resultat, at det kunde ikke nytte at føre Sagen videre paa den Maade, tilmed da vi kunde se, at det kunde lade sig gøre paa anden Maade, uden at man behøvede at ulejlige hverken Regeringen eller Rigsdagen. „Viking“ gik saa over til Det forenede Dampskibsselskab. Det er nu ude paa sin første Tur under dette Rederi til Sydamerika, og det vil antagelig ogsaa efterhaanden blive brugt til at uddanne Søfolk. Man trænger nemlig til at faa Folk, som man kan lære op fra Grunden af og lave Sømand af. Naar en ung Mand, som har Præliminæreksamen, har været 3 Aar om Bord i et stort Sejlskib, eller helst et Skoleskib, og har sejlet rundt paa alle Have, saa er der blevet en Sømand af ham og en Sømand, som Skibet kan aflevere til Rederiet sund baade paa Legeme og Sjæl, saa vidt som Mennesker kan [gøre] det, og det er ikke

altid, man faar det i Søfartskredse. Da Planen til Skoleskibet blev fremsat for alle os, som sad og var ansvarlige for Danmarks Handelsflaade, modtog vi den med Glæde.

Jeg sad den Gang som administrerende Direktør i Det forenede Dampskibsselskab, da man kom til mig og sagde: Vi maa have et Skoleskib, jeg svarede: Vi gaar med, vi tager Aktier og støtter Sagen. Og saaledes gjorde flere andre, om ikke alle, Rederier. Skoleskibet er nu gaaet over til Det forenede Dampskibsselskab og vil virke til Opbyggelse af dets Personale. Det østasiatiske Kompagni bygger ogsaa et stort Sejlskib med 5 Master, ogsaa det vil blive brugt til Uddannelse, og et tredje Rederi har allerede skaffet sig Sejlskib til Uddannelse af Søfolk til sig selv. Saaledes vil man gøre fra flere Sider, man maa og skal have Søfolk til vor Handelsflaade, om det ikke kan ske paa anden Maade, maa Rederierne uddanne dem selv, og det er det, de gør. Naar disse Folk har været ude i 3—4 Aar, er de parate til at gaa paa Navigations-skole, og om man saa vil ordne det paa den Maade, at de først tager den ene og efter et Mellemrum den anden Eksamen, er en Biting. Efter min Erfaring bør man lade dem tage alle Eksaminerne, mens de er i Gang dermed, saa bliver de færdige, og saa ved vi, hvad de Folk kan; den videre Uddannelse skal Rederierne nok selv give dem. Den fulde Uddannelse har de, naar de har været 4 Aar med Sejlskib, hargennemgaaet begge Afdelinger paa Navigationsskolen og har taget den udvidede Del, som ikke er nødtvungen — om den er det eller ej, er i denne Sag ret ligegyldigt, Rederierne vil altid spørge: Har I den udvidede eller ej? og De kan tro, at det vil snart rygtes, at der i flere af Selskaberne stilles dette Spørgsmaal, og alle de, som er værd at have, vil tage den frivillig; bliver den obligatorisk, har Rederierne vist intet derimod. Fra Redernes Side vil Lovens Gennemførelse vist ikke blive yderligere forhalet, lad den blive færdig, saa man ved, hvad man har at rette sig efter. De unge Mennesker kommer saa ikke straks frem som Styrmand eller Kaptajner, men som Aspiranter, Rederierne uddanner dem til det, som de skal bruges til, og hvilken Uddannelse de skal have, afhænger af, hvorledes Rederierne er, i hvilken Fart deres Skibe gaar. Faar de Folk, som har været med et Skoleskib og taget deres Eksamen, saa har de en Basis, hvorpaa de kan uddanne dem, de skal bruge, saaledes som de vil have dem. Det er ikke